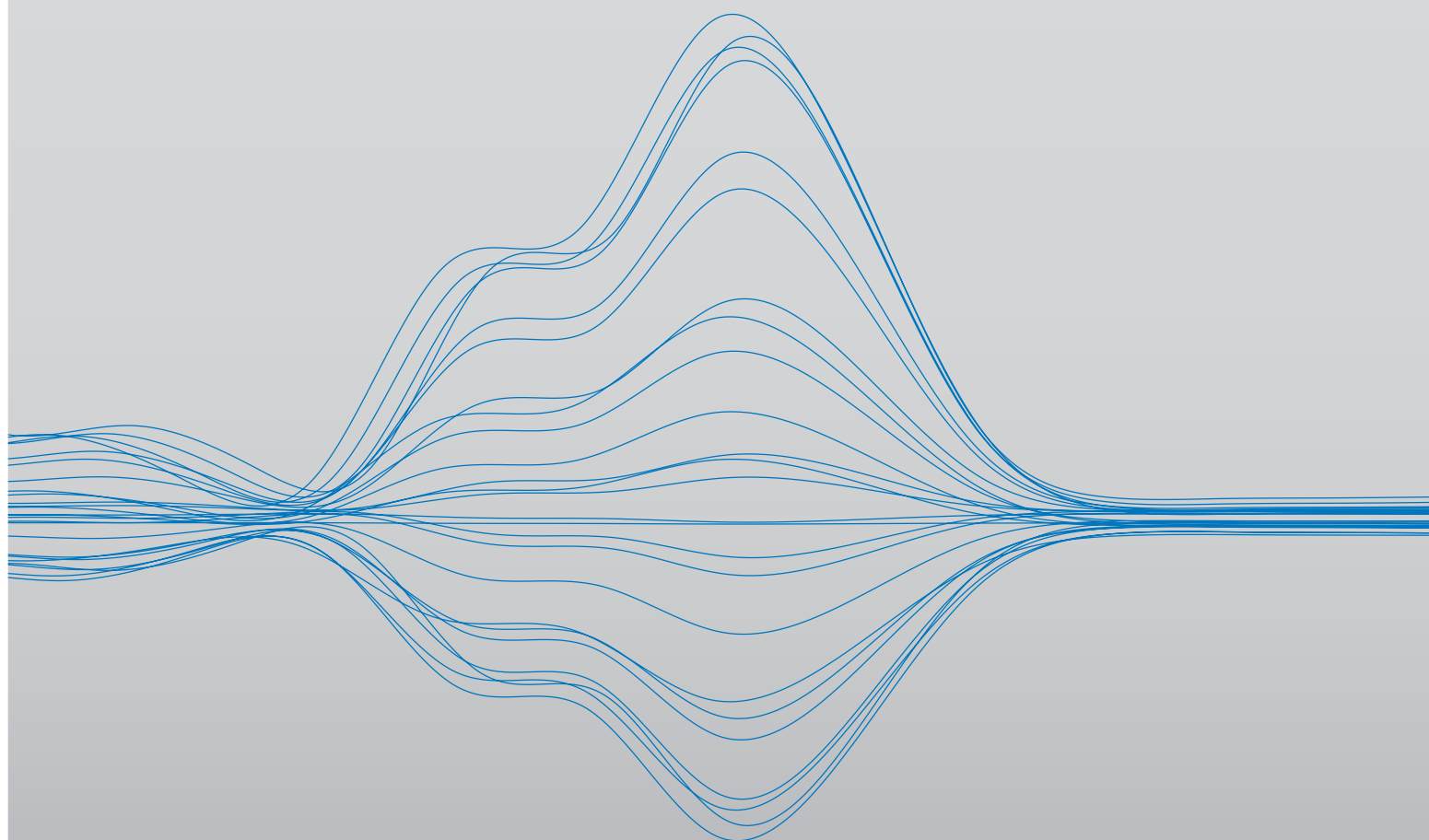

DLA PIPER DENMARK

NYHEDSBREV VEDR. BÆREDYGTIGHEDS- KRAV FOR FAIF'ER

Februar 2021

INDLEDNING

Den 10. marts 2021 træder EU-forordning nr. 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser ("**Disclosureforordningen**") i kraft.

Disclosureforordningen stiller krav til finansielle udbydere af investeringsprodukter og finansielle investeringsrådgivere om at oplyse deres investorer om, hvorvidt og hvordan deres investeringsbeslutninger påvirker den grønne og sociale dagsorden. Disclosureforordningen bliver suppleret af en cirka 90 siders lang forordning, der skal fastsætte de tekniske standarder for oplysningspligterne efter Disclosureforordningen. Disse tekniske standarder ligger lige nu i udkastform hos EU-Kommissionen med foreslået ikrafttrædelse pr. 1. januar 2022.

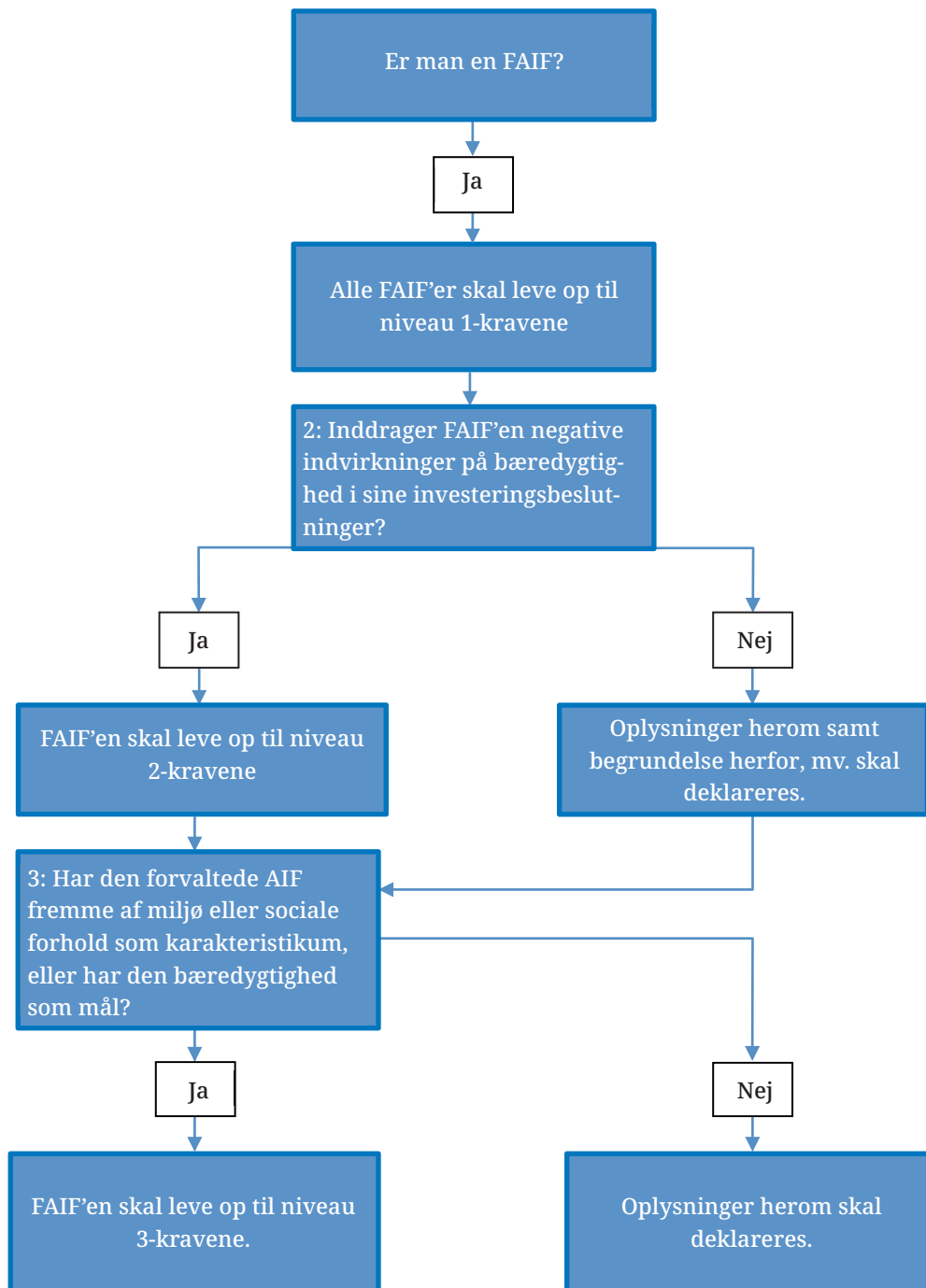
Formålet med Disclosureforordningen er, at slutinvestorerne skal blive sat bedre i stand til at vurdere, hvorvidt et investeringsprodukt er bæredygtigt. Dette sker ved indførelsen af harmoniserede oplysningskrav, der strømliner de oplysninger, som investorerne får stillet til rådighed, inden investeringsbeslutningen træffes. Oplysningskravene skal samtidig bekæmpe såkaldt "greenwashing", hvor investeringsprodukter deklarerer som værende bæredygtige eller miljømæssigt fremmende, men hvor der ikke er realitet heri.

Det er vores indtryk, at Disclosureforordningen har levet et stille i liv i FAIF-branchens bevidsthed siden dens vedtagelse i november 2019, og at de fleste danske FAIF'er har svært ved at danne sig et fuldstændigt overblik over Disclosureforordningens konsekvenser.

Med en ikrafttrædelsesdato, der ligger mindre end en måned væk, oplever vi en stigende interesse for en overskuelig indføring i Disclosureforordningens regler, til hvilket formål vi har udarbejdet dette nyhedsbrev.

Disclosureforordningen finder anvendelse på en lang række regulerede virksomheder, herunder forsikringselskaber, pengeinstitutter, pensionselskaber og investeringsforvaltningselskaber. Dette nyhedsbrev vil dog primært have FAIF'er som målgruppe.

Med henblik på at få et overblik over, om og i hvilket omfang, man som FAIF er omfattet af Disclosureforordningen, kan der tages udgangspunkt i nedenstående beslutningstræ:

FORORDNINGENS ANVENDELSESOMRÅDE

En virksomhed er omfattet af Disclosureforordningen, såfremt virksomheden enten er en "finansiel markedsdeltager" eller en "finansiel rådgiver" i forordningens forstand.

"Finansiel markedsdeltager" er et paraplybegreb for en lang række aktører inden for den finansielle sektor, herunder forvaltere af alternative investeringsfonde, der er direkte nævnt i Disclosureforordningens definition på en "finansiel markedsdeltager".

Forordningen sonderer i den forbindelse ikke mellem registrerede FAIF'er og FAIF'er med tilladelse, og begge FAIF-typer er således omfattede af forordningens krav. Der sondres heller ikke i forhold de investeringsaktiver, som FAIF'en forvalter. Disclosureforordningen gælder derfor for alle FAIF'er, uanset hvilke aktiver de forvaltede fonde investerer i.

En FAIF anses endvidere for at være en "finansiel rådgiver" i Disclosureforordningens forstand, såfremt FAIF'en har tilladelse til at udøve investeringsrådgivning i henhold til FAIF-lovens bilag 1, nr. 3.

NIVEAU 1: GENERELLE KRAV

Alle FAIF'er, uanset om man i øvrigt aktivt inddrager bæredygtighed i sin forvaltning eller markedsfører sine investeringsprodukter som værende bæredygtige, skal opfylde følgende krav:

<p>Udarbejdelse og offentliggørelse af en bæredygtighedspolitik</p>	<p>"FAIF'er skal udarbejde og på deres hjemmeside offentliggøre en politik, som beskriver, hvordan FAIF'en integrerer bæredygtighedsrisici i sin investeringsbeslutningsproces.</p> <p>Dette betyder i praksis, at FAIF'ens skal fastlægge generelle principper for, hvordan FAIF'en tager højde for bæredygtighedsrisici i forbindelse med en investeringsbeslutning, herunder hvordan håndteringen af disse risici indarbejdes i FAIF'ens risikostyring.</p> <p>Med bæredygtighedsrisici forstås i henhold til Disclosureforordningen en miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kunne have faktisk eller potentiel væsentlig negativ indvirkning på værdien af en investering.</p> <p>Det er rent juridisk ikke muligt ikke at tage højde for bæredygtighedsrisici, da disse risici efter forordningens ikrafttræden skal anses for at være økonomiske risici på lige fod med andre risici, som FAIF'en har pligt til at overvåge, styre og håndtere på vegne af fondene.</p> <p>Politikken skal være offentliggjort på FAIF'ens hjemmeside senest den 10. marts 2021.</p>
<p>Revision og offentliggørelse af lønpolitik</p>	<p>FAIF'en skal integrere bæredygtighedsrisiciene i de lønpolitikker, som FAIF'en i forvejen har udarbejdet efter FAIF-loven, således at lønpolitikken principper for tildeling af bonusser og performance-relaterede løndelev ikke er i strid med bæredygtighedspolitikken.</p> <p>De relevante elementer fra lønpolitikken skal offentliggøres på FAIF'ens hjemmeside senest den 10. marts 2021.</p>
<p>Revision af risikostyringspolitikken</p>	<p>FAIF'en bør integrere de i bæredygtighedspolitikken identificerede bæredygtighedsrisici i FAIF'ens interne risikostyringspolitikker og -forretningsgange, således at risikostyringsdokumenterne konkret forholder sig til, hvordan FAIF'en vil overvåge, forebygge og styre bæredygtighedsrisici i fondene.</p>
<p>Revision af § 62-dokumenter</p>	<p>FAIF'ens investoroplysningsdokument i henhold til FAIF-lovens § 62 skal opdateres for hver enkelt fond under forvaltning, således at der i dokumentet gives en beskrivelse af de bæredygtighedsrisici, som er forbundet med fonden.</p>

NIVEAU 2: FAIF'EN TAGER HENSYN TIL BÆREDYGTIGHED

Niveau 1-kravene gælder altså for alle FAIF'er og vedrører FAIF'ens håndtering og offentliggørelse af de bæredygtighedsrisici, som er forbundet med de fonde, FAIF'en har under forvaltning.

Det erindres i den forbindelse, at der med bæredygtighedsrisici forstås enhver miljømæssig, social eller ledelsesmæssig begivenhed eller omstændighed, som, hvis den opstår, kunne have faktisk eller potentiel væsentlig negativ indvirkning på *værdien af en fonds investering*. Det vil sige, at der her er tale om en økonomisk risiko, der kan påvirke investorernes afkast.

Det næste "lag" af forpligtelser (niveau 2) gælder ikke for alle FAIF'er, men aktiveres kun, hvis FAIF'en tager hensyn til de negative indvirkninger på bæredygtighed, som investeringsbeslutningerne kan have.

Herved forstås, at FAIF'en i sin investeringsbeslutningsproces inddrager negative indvirkninger på bæredygtigheden i almindelighed. Dette omfatter de samme områder som er omfattet af de økonomiske bæredygtighedsrisici (miljø- og sociale forhold), samt respekt for menneskerettighederne og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af korrupsion og bestikkelse.

Disclosureforordningens krav på dette niveau indføres efter det såkaldte "*comply-or-explain*" princip. Man kan som FAIF herefter vælge, hvorvidt man vil tage hensyn til de vigtigste negative bæredygtighedsfaktorer i sine investeringsbeslutninger med en række compliance-krav til følge.

Hvis FAIF'en tager hensyn til disse bæredygtighedsfaktorer, skal FAIF'en på dette niveau indarbejde og offentliggøre bæredygtighedsprincipper i sine due diligence politikker/procedurer. Dette skal vise, hvordan bæredygtighedsfaktorer bliver identificeret og prioriteret. Det medfører, at FAIF'en på et konkret operationelt niveau skal kunne forklare ikke kun at man gerne vil imødegå nogle negative bæredygtighedskonsekvenser men også, hvordan man agter at gøre dette.

Det fremgår af Disclosureforordningen, at forpligtelserne på niveau 2 har et indbygget proportionalitetsprincip. Det betyder, at der ikke stilles lige store krav til eksempelvis mindre forvaltere og store kreditinstitutter.

En FAIF kan naturligvis også have en forretningsmodel, hvor det ikke indgår som en del af strategien at tage hensyn til investeringernes bæredygtighed. I så fald skal FAIF'en efter "*comply-or-explain*"-princippet forklare, hvorfor den ikke inddrager disse hensyn.

Vælger FAIF'en ikke at inddrage bæredygtighedshensyn skal dette fremgå af § 62-dokumentet for hver fond, ligesom forklaringen herpå skal fremgå af FAIF'ens hjemmeside.

FAIF'er med mere end 500 ansatte kan ikke fravælge at inddrage negative bæredygtighedskonsekvenser og skal overholde niveau 2-kravene.

NIVEAU 3: HVIS FAIF'EN FORVALTER BÆREDYGTIGE AIF'ER

Hvor niveau 2 vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt FAIF'en tager hensyn til de negative konsekvenser for bæredygtighed i almindelighed, aktiveres forpligtelserne i det sidste niveau, niveau 3, hvis FAIF'en forvalter en AIF, der decideret vil fremme miljømæssige eller sociale forhold, eller har bæredygtighed som mål.

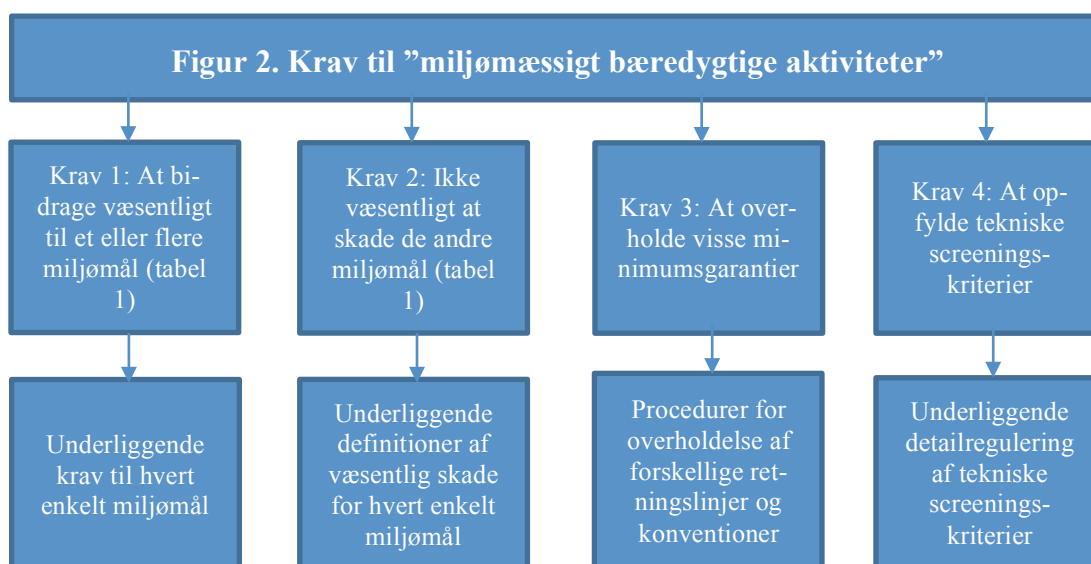
I så fald bliver FAIF'en underlagt endnu et "lag" af udvidede oplysningskrav over for investorerne, ligesom kravene til oplysningerne i fondenes årsrapport udvides, idet der heri skal følges op på udviklingen for de relevante bæredygtighedskriterier.

Hvis en AIF fremmer miljømæssige forhold, bliver den desuden omfattet af de omfattende dokumentationskrav for investeringernes bæredygtighed, som fremgår af EU-forordning 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer ("**Taksonomiforordningen**"), der definerer, hvornår en økonomisk aktivitet kan kategoriseres som "miljømæssigt bæredygtig".

En af betingelserne for at en investering kan kategoriseres som miljømæssigt bæredygtig er, at aktiviteten skal bidrage væsentligt til et eller flere af nedenstående miljømål uden væsentligt at skade et andet. Disse miljømål fremgår af Tabel 1.

Tabel 1. Forordningens seks miljømål:	
1)	modvirkning af klimaændringer
2)	tilpasning til klimaændringer
3)	bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer
4)	omstilling til en cirkulær økonomi
5)	forebyggelse og bekæmpelse af forurening
6)	beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.

Derudover skal den økonomiske aktivitet udøves med respekt for nogle minimumsgarantier og opfylde tekniske screeningskriterier. Disse overordnede krav er yderligere detailreguleret i forordningen, således det skaber en "serie" af regulatoriske krav, der skal være opfyldt, før en investering anses som værende "*miljømæssigt bæredygtig*". Betingelserne illustreres i figur 2.

Som det også var tilfældet ved Disclosure-forordningen, skal AIFer, der ikke er miljømæssigt bæredygtige, deklarere dette i både investormaterialet og årsrapporten.

Taksonomi-forordningens krav til investormaterialet og årsrapporten træder i kraft henholdsvis 1. januar 2022 for miljømål 1 og 2 (*tabel 1*) og 1. januar 2023 for miljømål 3-6 (*tabel 1*).

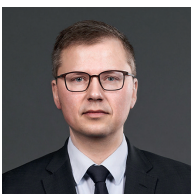
Hvad nu?

FAIFerne skal allerede nu udarbejde sin bæredygtighedspolitik og tage stilling til, hvorvidt FAIFerne og de forvaltede AIFer underlægges niveau 2-kravene og niveau 3-kravene.

Desuden skal aflønningspolitikkerne opdateres, og det er oplagt at overveje, hvordan økonomiske bæredygtighedsrisici integreres i FAIFernes eksisterende risikopolitikker vedrørende udvælgelsen af investeringsobjekter.

Hos DLA Piper forventer vi, at implementeringen i virksomhederne bliver ressourcekrævende – særligt hvis FAIF'en gerne vil markedsføre bæredygtige finansielle produkter. Vi følger udviklingen tæt i forbindelse med, at de forskellige EU-forordninger gradvist træder i kraft.

Forfattere

Martin Christian Kruhl

Partner

T: + 45 33 34 08 42

E: martin.kruhl@dlapiper.com

Patrick Krintel Johansen

Advokat

T: + 45 33 34 02 33

E: patrick.krintel@dlapiper.com

Rasmus Boserup

Advokatfuldmægtig

T: + 45 33 34 08 48

E: rasmus.boserup@dk.dlapiper.com